

Posudek na diplomovou práci Terezy Vaňurové „Digitální generace. Zapojení informačních a komunikačních technologií do vzdělávacího procesu.“

Práce se snaží s pomocí komparativní sekundární analýzy dat z mezinárodních výzkumů žáků PISA a ICILS srovnat odlišnost dvou digitálních generací v českém prostředí: generace Y a Z.

Výsledky podle autorky ukazují, že dochází k nárůstu digitální vybavenosti, využívání ICT patnáctiletými, počítačová a informační gramotnost roste se zkušeností s PC a vyšším společenským postavením rodičů a hraní počítačových her zůstává doménou chlapců.

Komentár:

Celkový jazyk práce je na velmi solidní úrovni. Totéž platí o dalších formálních náležitostech. Stejně tak práce jasně formuluje výzkumné otázky, dobře popisuje metodologii, závěry dokládá s pomocí přehledných grafů a tabulek.

Pasáže teoretické části týkající se informačních a komunikačních technologií (13-22) a znalosti a vzdělávání v informační společnosti s využitím ICT (23-35) pokládám za poněkud rozvláčné a někdy až příliš technicistní. Naopak kapitoly rozebírající možnou různost digitálních generací by si zasloužily větší prostor.

Základní otázku, kterou si kladu v souvislosti s empirickou částí, je, zda autorka po tom všem náročném a korektním počítání dospěla k nějakým skutečně nečekaným a překvapivým výsledkům? Jde o výsledky, které by nějak posunuly či dokonce vyvrátily již existující teorie týkající se společenské role ICT? Jde o výsledky, které by nám přinesly nové a nečekané znalosti a odlišných generacích a o povaze sociální změny?

Celkově práci hodnotím jako zdařilou. Navrhuji známku 1-2, a to podle průběhu ústní obhajoby.

V Praze 1. 6. 2016
Karel Černý